

V SRDCI KAŽDÉHO JE BOLEST A HNĚV. *ALE NAŠTĚSTÍ I NĚCO JINÉHO...*

Zastavme se a zaposlouchejme se do toho, co říká naše vlastní srdce. Dotkneme se tak možná mnoha bolestí i spousty hněvu. Možná se dotkneme také osamělosti a mučivé úzkosti. Pak ale zaslechneme i cosi, co je ukryto ještě hlouběji. Uslyšíme hlas Ježíšův, hlas Boží. A zjistíme, že v našem srdci se jakýmsi tajemným způsobem ukrývá Kristovo srdce, a tehdy uslyšíme tato slova: „Miluji tě. Jsi v mých očích drahý a vzácný.“

Každý člověk má v sobě nějaký dar, který může nabídnout druhým

Poselství evangelia spočívá v tom, že každý z nás je Bohem milovaný, že každý z nás má velkou cenu a každý z nás má v sobě nějaký dar, který může nabídnout druhým. Každý člověk je důležitý. I když je jakkoliv nedokonalý. Věříš tomu? Věříš, že i ty jsi důležitý? Věříš tomu, že i ty můžeš udělat něco, aby se tento svět stal lepším místem?

Důvěřujme tomu, že na každém z nás záleží, že máme velkou cenu, že máme světu co nabídnout! První a základní krok k tomu, abychom mohli přinášet dobrý užitek, spočívá v tom, že si především budeme neustále připomínat, že nás Bůh miluje. On našťestí nezná jen naše chyby a naše slabosti. On ví, které problémy pramení z naší minulosti, i o tom, co

jsme zdělili po předcích. Zná ale především naše obdarování, zná naše možnosti, ví, jak můžeme každý na svém místě – nepatrně krok za krokem - proměňovat svět v lepší místo.

Náš život nemá za cíl jen změnit tento svět

Nejsme voláni především k činorodosti. Náš život nemá za cíl jen změnit tento svět, protože kdyby tomu tak bylo, ocitli bychom se v kruhu, který nikdy nekončí. Jestliže ale skutečně chceme měnit tento svět, je to možné jedině tím způsobem, že začneme lidi ve svém okolí milovat = chápat je, mít k nim úctu, chtít pro ně dobro... Je ale nutné, abychom se předtím, než začneme proměňovat svět, sami stali milujícími lidmi a otevřeli se zkušenosti lásky, zkušenosti s nekonečnem. Tento prožitek je nesmírně křehký a začíná v tichém šepotu zklidnění se a pokoje. Začíná v modlitbě.

Modlitba není mumlání nesmyslných slov

Modlitba není bezmyšlenkovité mumlání nesmyslných slov, ale otevření vlastního srdce věčné Lásce, která je zdrojem všeho, z níž pramení celé stvoření. Modlitbou odpovídá naše srdce Bohu, který je láska. Modlit se znamená otevřít své srdce pokoji Božímu, otevřít svou mysl a své srdce Božímu Duchu. Modlitba je touha po tom, aby nás naplnil duch lásky, spravedlnosti a pokoje. Znamená to nabídnout se Bohu, který je láska, jako slabé nástroje jeho lásky, abychom po celé naší zemi a přede všemi, které známe, vyzařovali pokoj, soucit, sladkost, vlídnost a milosrdenství Boží. Měli bychom přicházet před Boha a prosit ho: „Dej mi svého ducha. Jsem tak slabý. Pomoz mi!“

Zpracováno podle knihy: Jean Vanier, Krása lidskosti, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.